

- 2) Ovatko yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä annetun neuvoston direktiivin 2006/112/EY 63, 64 ja 66 artikla esteenä sellaiselle nyt tarkasteltavassa tapauksessa kyseessä olevan kaltaiselle verohallinnon elimen hallintokäytännölle, jossa verovelvolliselle – joka on ammatillinen rajavastuuyhtiö (societate profesională cu răspundere limitată, SPRL), jonka kautta maksukyvyttömyysmenettelyjen selvittäjät voivat harjoittaa ammattiaan – on määrätty täydentäviä maksuvelvollisuuksia siksi, että verovelvollinen on laatinut laskut ja kantanut arvonlisäveron vasta silloin, kun maksukyvyttömyysmenettelyn yhteydessä suoritetuista palveluista on saatu maksu, vaikka velkojainkokous on päättänyt, että maksukyvyttömyysmenettelyjen selvittäjän palkkion maksamisen edellytyksenä on, että velallisten tileillä on käteisvaroja?
- 3) Onko asianajotoimiston ja verovelvollisen välisen tavaramerkkejä koskevan yhteistyösopimuksen (yhteisbrändäys) yhteydessä vähennysoikeuden myöntämiseksi riittävää, että verovelvollinen näyttäessään toteen verovelvollisen aikaisemmassa vaihdannan vaiheessa tekemien hankintojen ja myöhemmän vaihdannan vaiheen liiketoimien välisen suoran ja välittömän yhteyden olemassaolon osoittaa, että sopimuksen jälkeen liikevaihto tai veronalaisten liiketoimien arvo on kasvanut, esittämättä muita tositteita? Jos vastaus on myöntävä, mitä perusteita on otettava huomioon määrittäessä vähennysoikeuden todellista ulottuvuutta?
- 4) Onko puolustautumisoikeuksien takaamista koskevaa unionin oikeuden yleistä periaatetta tulkittava siten, että jos verotuspäätöksestä, jossa määrätään täydentävän arvonlisäveron maksamisesta, tehdyn oikaisuvaatimuksen ratkaisemista koskevassa kansallisessa hallintomenettelyssä on hyväksytty kyseisen verotuspäätöksen pohjana olleeseen verotarkastuskertomukseen nähden uusia tosiseikkoja ja oikeudellisia seikkoja koskevia argumentteja ja verovelvolliselle on myönnetty väliaikaisia oikeussuojakeinoja siihen asti, että tuomioistuin antaa ratkaisun pääasiassa, lykkäämällä täytäntöönpanoperusteen täytäntöönpanoa, niin pääasian ratkaiseva tuomioistuin voi katsoa, ettei kyseistä periaatetta ole loukattu, selvittämättä, olisiko menettelyssä ilman kyseistä sääntöjenvastaisuutta voitu päätyä toisenlaiseen lopputulokseen?

(¹) Yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annettu neuvoston direktiivi 2006/112/EY (EUVL 2006, L 347, s. 1.)

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Curtea de Apel Cluj (Romania) on esittänyt 15.11.2022 – SC AA SRL v. MFE

(Asia C-701/22)

(2023/C 94/13)

Oikeudenkäyntikieli: romania

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Curtea de Apel Cluj

Pääasian asianosaiset

Valittaja: SC AA SRL

Vastapuoli: MFE

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko moitteettoman varainhoidon periaatetta tulkittava siten, että se yhdessä vastaavuusperiaatteen kanssa on esteenä sille, että jäsenvaltion viranomainen voi määrätä voittoa tavoittelevaa liiketoimintaa harjoittavalle oikeushenkilölle, joka saa EAKR:n tukea, jota ei tarvitse maksaa takaisin, viivästyskorkoa (sakkokorkoa) tukikelpoisille menoille tarkoitetun tuen maksamisen myöhästymisen perusteella ajalta, jona on ollut voimassa sittemmin tuomioistuimen päätöksellä kumottu, maksamisen estävä hallinnollinen toimi?
- 2) Jos vastaus ensimmäiseen kysymykseen on kieltävä, onko viivästyskoron määrän kannalta merkitystä tuensaaajan samassa tuomiossa vahvistetulla tuottamuksella, kun otetaan huomioon, että sama viranomainen, jolla on toimivalta hallinnoida Euroopan unionin rahastoja, on kyseisen tuomion antamisen jälkeen lopulta todennut kaikki menot tukikelpoisiksi?

- 3) Tulkittaessa vastaavuusperiaatetta EAKR:sta myönnettävän tuen, jota ei tarvitse maksaa takaisin, saajalle maksettavien viivästyskorkojen myöntämisaikankohdan osalta, onko merkitystä kansallisen oikeuden säännöksellä, jonka mukaan sääntöjenvastaisuuden toteamisen ainoa seuraus on kyseisen taloudellisen edun myöntämättä jättäminen tai, tapauksen mukaan, sen takaisinperiminen (perusteettomien summien palauttaminen) samansuuruisena kuin se on myönnetty, ilman viivästyskorkoja, vaikka saaja on voinut hyödyntää etua sen palauttamisaikankohtaan asti, mutta jonka mukaan kiireellisenä annetun hallituksen asetuksen nro 66/2011 42 §:n 1 ja 2 momentin säännöksissä koron periminen sallitaan vain siinä tapauksessa, että takaisinmaksua ei suoriteta laissa määrättyjen 30 päivän kuluessa takaisinperinnästä ilmoittamisesta?
- 4) Ovatko SEUT-sopimuksen 288 artiklan kolmannen kohdan määräykset esteenä sille, että nyt esillä olevan kaltaisissa olosuhteissa direktiivin 2011/7/EU⁽¹⁾ soveltamisalaa laajennetaan kansallisella säännöksellä koskemaan myös rahoitus-sopimusta, joka on tehty Euroopan unionin rahastojen hallinnoinnista vastaavan viranomaisen ja voittoa tavoittelevaa liiketoimintaa harjoittavan oikeushenkilön välillä ja joka koskee rahoituksen, jota ei tarvitse maksaa takaisin, myöntämistä EAKR:sta?

⁽¹⁾ Kaupallisissa toimitissa tapahtuvien maksuviivästysten torjumisesta 16.2.2011 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2011/7/EU (uudelleenlaadittu) (EUVL 2011, L 48, s. 1).

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Oberlandesgericht München (Saksa) on esittänyt 24.11.2022 –
Citadines Betriebs GmbH v. MPLC Deutschland GmbH**

(Asia C-723/22)

(2023/C 94/14)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Oberlandesgericht München

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Citadines Betriebs GmbH

Vastapuoli: MPLC Deutschland GmbH

Ennakkoratkaisukysymys

Onko tekijänoikeuden ja lähioikeuksien tiettyjen piirteiden yhdenmukaistamisesta tietoyhteiskunnassa 22.5.2001 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/29/EY⁽¹⁾ 3 artiklan 1 kohtaa tulkittava siten, että se on esteenä kansalliselle säännöstölle tai käytännölle, jossa yleisölle välittämisenä pidetään välittämisen mahdollistavien tai toteuttavien laitteiden, kuten hotellihuoneisiin tai hotellin kuntoilutilaan asetettujen televisiovastaanotinten, tarjoamista silloin, kun näihin laitteisiin johdetaan lisäksi lähetyssignaali hotellille kuuluvan kaapelitelevision jakajan kautta, mutta signaalin edelleen lähettäminen tapahtuu lainmukaisesti hotellin hankkiman lisenssin perusteella?

⁽¹⁾ EYVL 2001, L 167, s. 10.

**Valitus, jonka AO Nevinnomysskiy Azot ja AO Novomoskovskaya Aktsionernaya Kompania NAK
"Azot" ovat tehneet 24.11.2022 unionin yleisen tuomioistuimen (laajennettu kahdeksas jaosto)
asiassa T-865/19, Nevinnomysskiy Azot ja NAK "Azot" v. komissio, 14.9.2022 antamasta tuomiosta**

(Asia C-725/22 P)

(2023/C 94/15)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Valittajat: AO Nevinnomysskiy Azot ja AO Novomoskovskaya Aktsionernaya Kompania NAK "Azot" (edustajat: P. Vander Schueren, advocate, sekä A. de Moncuit ja T. Martin-Brieu, avocats)